

[Viggo Starcke.]

vist, at de ikke forstår sig på at administrere. Netop dette, at den enkelte mand har et økonomisk ansvar, gør, at han er bedre egnet til at administrere end politikerne, som ikke har et økonomisk ansvar, men kun et politisk ansvar.

Jeg kan nævne, at de forslag, som fremsættes, er ret vilkårlige. Nogle varegrupper, hvor importen efter et skøn kun har bevæget sig lidt, skæres stærkt ned, andre skæres der mindre ned på. Til trods for, at der f. eks. ikke er sket nogen væsentlig stigning i importen af værktøj, skæres man roligt 6 mill. kr. væk for denne gruppe. Benzinen lægges igen for had, men der vil vi fra vor side sige, at vi betragter benzinen som en råvare på samme måde som kul — kul, som man bruger til lokomotiver, benzin, som man bruger til andre former for transport, som især vort landbrug er afhængig af. Hvidblik! Jeg kan nævne, at Danmark i højeste grad har interesse af at eksportere konserves, men at Danmark ikke er i stand til at lave tilstrækkelig konserves, fordi vi mangler hvidblik til dåser. Vi så det også med solbærrerne, der hang og rådnede på buskene, fordi der ikke var tilstrækkeligt dåser til at konservere solbærrerne i.

Alle disse regeringsindgreb vil forringe Danmarks situation og ikke forbedre den. Frihed, produktivitet, det at man får større import, fordi man eksporterer, og i det hele taget frihed på erhvervslivets områder vil forøge befolkningens initiativ, det vil rationalisere produktionen og skabe en meget væsentlig ting, nemlig arbejdsglæde. Den nuværende politik og særlig de fremsatte lovforslag er vel egnede til at skabe surhed og håbløshed, og disse lovforslags konsekvenser vil blive en videre udvikling af planøkonomi med mere priskontrol o. s. v.

Vi har sagt så tit fra vor side, at vi betragter liberalisering som et spørgsmål om liv og død for Vesteuropa, og vi mener, at Danmark hellere må være et hestehoved foran i liberaliseringen end, således som regeringen ønsker det, en hestelængde bag.

Anker Lau: Jeg skal ikke forlænge denne debat ret meget, men jeg har dog et par bemærkninger til den højtærede handelsminister i anledning af nogle af hans udtalelser.

Den højtærede handelsminister omtalte, at da vi sidste gang drøftede vareforsyning og valutaspørgsmål i det høje ting, var der en enkelt taler, som endog var af den mening, at regeringen bevidst malede billedet for sort. Jeg tror, det var mig, den højt-

ærede minister sigtede til, og jeg vil gerne vedkende mig denne mening — jeg har den stadig, og udviklingen synes også at have givet mig ret, endog i en sådan grad, at ministeren i dag har kunnet udtale, at betalingsunderskuddet for 1950 ikke var af en sådan størrelse og ikke havde en sådan karakter, at det i sig selv behøvede at gøre os stærkt urolige. Det var omtrent ord til andet det, jeg sagde i foråret, men dengang var ministeren meget pessimistisk og malede hele situationen i meget mørke farver, og det er jo det, man nu fortsætter med, blot for hele det kommende år, idet man ser lidt lysere på den tid, der er gået. Der er i dag også grund til at minde om, at ligesom betalingsbalanceskønnet i foråret var et politisk betonet skøn, er den plan, vi i dag drøfter for 1951, et skøn af ganske tilsvarende karakter, og det gør man vist ganske klogt i at tage i betragtning, når man skal drøfte ting af den art.

Forsigtighed er en borgmesterdyd, men når den drives så vidt, at en socialistisk regering som denne føler sig tvunget til at opgive en liberal politik, så bliver jeg i alt fald vagtsom overfor den højtærede minister og hans regering. Det er utvivlsomt rigtigt, at importen har været stor i den forløbne del af indeværende år, men det har eksporten også været; de har fulgtes ad i en sådan grad, at resultatet slet ikke er så dårligt. Men når især importen er blevet så stor, som den er, kan regeringen ikke sige sig fri for et ansvar i så henseende. Jeg erindrer ret tydeligt de stærkt pessimistiske taler, der blev holdt i foråret af en række af den højtærede regerings medlemmer, og det er ganske naturligt, at dette måtte resultere i nogen nervøsitet blandt importhandelens udøvere. Det måtte samtidig give en betydelig større import, end ellers ville være blevet tilfældet. Men det har formentlig haft betydning i henseende til den lagerdannelse, som man efter min mening tager alt for lidt hensyn til — en lagerdannelse, som vi, således som situationen i øjeblikket synes at være, bør være særdeles tilfreds med. Men jeg tror som sagt, det er klogt — også for den højtærede handelsminister —, at man, når man vil gøre status, ikke glemmer at tælle lagerbeholdningerne med, for de vil på et eller andet senere tidspunkt eventuelt betyde en mindre import.

Når jeg har ment at måtte føje nogle udtalelser til, hvad der allerede er sagt af de ærede foregående talere, er grunden den situation, som visse ministertaler skabte i foråret. Det var klart for os alle, at der måtte opstå en importnervøsitet, og jeg erindrer